

# Zalimuslar

– GürhanGürses · 28 Nisan 2015

Okul önlerinde dururlar ve kadrosuzdurlar.

Aşkın nöbetini tutarlar.

Giriş ve çıkış saatlerini onlardan iyi bilenler yoktur.

Yürüyen saat gibidirler.

Ve bu ülkede polislerin en çok kovaladıklarıdır.

Okulun içinde öğrenci olarak duramazlar, ya kalırlar ya atılırlar. En komik olanı da devamsızlıktan kalıp da örgün eğitimin dışına itilenlerin okulun önüne eğitim öğretim boyunca hemen hemen her gün gelmeleridir.

İçerideyken okulda tutamazsın dışarıdayken okuldan kovamazsın.

Onları tarife gerek yoktur her yerde aynıdırlar. Daha ergendirler.

Bakışları haşindir, selam çakışları falsoludur, serbest atışları üst düzeydedir. Omuzlarından biri hep eğiktir, konuşmaları küfürlüdür, tükürükleri yeterlidir. Durdukları yer bellidir. Yürüyüşleri havalıdır, telefonları son modeldir ama kontörleri yoktur. Arabaları Doğan'dır, pembedir, kırmızıdır cillop gibidir ama tüplüdür, o da bir turluktur. Bir kaç yüz metre sonra, bir ışıkta ya da kavşakta arabayı iterken görürsünüz onları. Gaza basışları acayıptır, klaksonları da kendileri gibi havalıdır. Camları siyah bantlıdır. Müzikleri damardandır ve arabanın dışında da dinlenilir.

Zalimuslar!

Sprey boyayla sevdiklerinin geçtiği güzergahta her duvara ilanı aşk ederler. O duvarlarda; doğum günü kutlarlar, ya benimsin ya kara toprağın diye racon keserler, seni seviyorum falanca diye medeni cesaretlerini gösterirler. Bu duvara yazmalar Afrika'daki yabanılların kendi alanlarını belirlemek için yaptıkları çiş gibi bir şeydir. Burası benim çöplüğümdür başka horoz ötemez gibisinden. Kavgaya hazırırlar. Ve bir o kadar da kalabalıktırlar. Kavga olmaya görsün, dayak yemeye görsünler bütün Zalimuslar bir sırtlan sürüsü gibi olay yerine intikal eder.

Hep atarlıdırlar, giderli... Ve zayıftırlar, açtırlar çünkü! Köftecilerdir en lüks lokantaları, en kalabalık caddelerdir volta yerleri. Cep delik cepken deliktir. Hayatları ibretliktir. Çoğu fakir aile çocuğudur. Toplumda kendilerini gördükleri tek yer okul önleridir, tek yaşama alanları...

Zalimuslar!

Saçlar şekildir; ön taraf isyan etmiş gibi göğe doğru ayaklanmış ve jöle ile birer ok gibi durmaktadır. Saçın her iki yan tarafı ise halı sahada yenilmiş bir çalım sonrası yere yatılmış gibi eziktir. Saçın arka tarafı ise tek yönlü trafik levhası gibi uzundur aşağıya doğru! Tumanları pardon pantolonları hep düşüktür. Ve rengarenktir: yeşilin bin bir tonu, kırmızının en ciyak olanı, sarının çiğ olanı... Spor ayakkabı giyerler en ucuzundan ama en pahalısı gibi yürürler. Çok da yürürler; şehrin en izbe sokaklarını, en işlek caddelerini onlar bilirler. Hangi yol açıktır, hangi yol kapalıdır, hangi yolda problem var, hangi yol sorunsuzdur iyi bilirler.

Zalimuslar!

Tam da sevgili çıkarken okuldan yakılır sigaraları.

Hızlanır adımları.

Kimseyi görmez daha gözleri. Hedefe odaklanmış bir aslan gibidirler.

Okuldan alınan kızcağız evine kadar bırakılır.

Zalimuslar, servis değıldir ama servisten fazla yol yaparlar, hem de para almazlar.

Aşkın sadakatine en güzel örnektirler.

Toplu yaşarlar ama tek severler ve o kız da sevdi mi ölümüne sahiplenirler. Artık o namustur onlarda çünkü ona bakmıştır, onunla konuşmuştur. Ve aşkın adı konulmuştur. "Zalimuslar sevdi mi adam gibi sever!" diye. Yeri geldi döver, yeri geldi mi söver, yeri geldi mi över!

Zalimus, kendi aşkını garantiye aldıktan sonra kızın arkadaşlarından birisini de en yakın arkadaşına ayarlamaya kalkar. Aynı sınıftaki kızlar kolaydır çünkü Zalimuslar da aynı mahallenin çocuklarıdır.

Böylece toplumsallaşma onlarda aşkla başlar.

Sosyalleşme aşktır.

Konuşmaları cinayettir; tavus kuşu teşbihe münasıptır.

Harbidirler.

Arkadaşlarının davası onların davasıdır. Biri kavga etti mi haklı ya da haksız bakmazlar gözü kapalı girerler kavgaya. Arkadaşının sevdiği artık onların dünya ahret bacılarıdır yahut yengeleri. Onlara yan bakılmaz ve kimsenin yan bakmasına da müsaade etmezler. Samimidirler. Ceplerindeki son kuruş harcanır birbirlerine. Yedikleri içtikleri ortaktır. Kan kardeşliği tutarlar. Jiletlerle çizerler sevdiklerinin adlarını etlerine ya da kibritle kalp yanığı yaparlar. Rap dinlerler rap rap diye yürürler.

Zalimuslar!

Tatillerde bol bol uyurlar diğler zamanlarında okul önlerinde dururlar. Bu ülkede en iyi onlar durur, duracağı yeri en iyi onlar bilir. Bu duruşlarını kendi kültürel, ekonomik ve kişisel kazanımları üzerine yapsalar ve o şekilde göstelseler çok daha farklı olurlardı.

Neyse!